

samme vilkaar som for mænd, reiste en minoritet med Gina Krog i spidsen opposition, gik ut og besluttet at danne en ny forening — én forening maatte der være i landet som holdt paa det uavkortede krav. Jeg glemmer ikke Gina Krog, da Landskvindestemmeretsforeningen blev stiftet! Efter et par forberedende møter samledes man til et større, hvor der møtte en av dem, som i alle de forløpne aar hadde været hendes kamerat og kampfælle. Hun bad frk. Krog om endelig ikke at spitte stemmeretssøkende kvinder i landet men la al meningsforskjel bero og holde fast ved det gamle. Da Gina Krog stod der paa dirigentpladsen, saa jeg, det kostet hende kamp, men hun maatte være haard og holde fast paa beslutningen. Et øiebliks nølen — og klubben faldt med de ord: »Hermed erklærer jeg Landskvindestemmeretsforeningen for stiftet!« Det var et stolt øieblik. Fanebæreren hadde ikke sviktet sin fane! Har aldrig gjort det siden heller. Det er ikke Gina Krogs sak at gaa paa akkord med samvittighet! — Frk. Krog kunde ikke selv bli L. K. S. F.'s formand alt det vi bad hende om det, dertil optok hendes blad hende for sterkt, men hun foreslog fru F. M. Qvam til dette hverv. —

Allerede aaret efter Norsk Kvindesagsfor-
enings stiftelse hadde man planen oppe om
utgivelsen av et eget organ for kvindesaks-
bevægelsen, og i 1887 utkom første nummer
av »Nylænde«. Foreningen hadde straks utset
frk. Krog som bladets redaktør. Da det
imidlertid viste sig, at bladet ikke lønnet sig,
besluttet foreningen i 1893 at nedlægge det.
Men frk. Krog sviktet heller ikke her. Hun
overtok bladet selvstændig som utgiver og
redaktør. Og hun har klaret det, det har
virkelig gaat for hende. Efterhvert har hun
gjennem dette sit organ naadd frem til lan-
dets kvinder og mænd med sin fine pen og
sin kraftige tale. Og mange er de emner
som »Nylænde« har behandlet, og aldrig har
dets redaktør været redd. Ufortrødent og
uavkortet holder bladet frem fordringen om
jevnbrydighet for kvinder med mænd i vort
samfund, og saalænge det ikke er lykkedes
norske kvinder at opnaa almindelig stemme-
ret som norske mænd har den, vil Nylændes
redaktør fortsætte at hvæsse sin pen for den
sak.

Med sit sterke nationale sind og sine liv-
lige internationale interesser var det en selv-
følge, at frk. Krog blev den, som arbeidet for
og efter dannelsen blev formand i Norske
Kvinders Nationalraad, da dette i 1904 blev
grundlagt. Hun har da jevnlig repræsenteret
os i utlandet. Vi har sat hende paa de mest
utsatte poster, fordi vi vet, at hun aldrig
svikter hverken land eller sak, hverken sig
selv eller os. Ved sin sikre optræden og sin

takt har hun ogsaa forstaat at hævde
sin stilling ved de forskjellige leiligheter.
Ikke altid behagelige for hende selv.

Ved flere anledninger har man søkt at
faa frk. Krog i forskjellige hverv, dog hun er
alt andet end begjærlig efter utmerkelse.
Men hun lægger ikke skjul paa, at der er en-
kelte ting, som har gjort hende stor glæde.
Jeg skal nævne, da hun nu sidst i 1908 blev
opnævnt og møtte som den norske regjerings
repræsentant ved den Internationale Stemme-
rets Alliances kongres i Holland. Da var
hun straalende. »Jeg eier ikke tid til det,«
sa hun til mig, »men jeg maa avsted!«
Hvem skulde ha forutsagt dette for 25 aar
siden! En anden utmerkelse som vi, hendes
venner, har glædet os over, er hendes ut-
nævnelse som medlem av den »litterære be-
dømmelseskommité« — en stipendiekommité for
forfattere. Vi, som kender hendes litterære
kritiker i »Nylænde«, vet, at der er hun paa
sin rette plads.

Naar vi ser tilbake paa disse 25 aar, saa
ser vi kamp, stri kamp, men ogsaa glæde
under kampen og i sejren. Sejer paa sejer
er vundet. Og vi, som nyder godt av disse
sejre og forstaar at vurdere dem, vi staar
der med taknemlighet mot hende, vor
kjæmpe, som har bragt os dit, hvor vi staar
idag. Men visste de norske kvinder, hvad der
tjente til deres bedste, saa samlet de sig om
sin bannerfører og »løftet i flok«, lettet det
daglige og slitende arbeide paa alle maader,
saa hun selv kunde faa bruke sine rike evner
netop der, hvor de kunde gjøre de sterkeste
indsatser. Frk. Krog skulde ha et korps av
hjelpere til at utføre arbeidets smaa detaljer,
som optar saa altfor meget av hendes tid.

Som taler har frk. Krog rejst fra »Vester-
havet til Kjølens rand, fra Nordishavet til
Kristiansand«, vakt initiativ, overbevist fien-
der, vundet venner og stiftet foreninger.
Mange ganger har vi været sammen i kamp
og i arbeide — og i festlige stunder. Og jeg
har beundret hendes sterke tro paa kvin-
derne (en tro som hun ofte styrket hos mig).
Hendes store troskap mot vor sak er ubrøde-
lig og hendes trofasthet i venskap er usvike-
lig. Ofte har jeg følt, hvor hendes ord har
tændt og varmet i sindene. Skal jeg frem-
hæve en gang fremfor de mange, maa det
være, da hun i 1898 i Norsk Kvindesaksfor-
enings fest for Henrik Ibsen, i en glimrende
tale bragte den 70 aarige digter kvindernes
hyldest og tak. Det var ogsaa et stolt øie-
blik for hende at faa anledning til at gjøre
det! Ja, mange er de hun gjennem sin tale
har naadd. Den naadd ogsaa Aasta Han-
steen i Amerika. Den kaldte hende hjem
igjen. »Jeg maatte ile hjem, da jeg skønte
at et nytt lys var tændt i gamle Norge,« sa

frk. Hansteen engang til mig. Og den som
tændte det nye lys, det var Gina Krog.

Frederikke Mørck.

Frøken Gina Krog i Kjøbenhavn.

Frøken Gina Krog er Danske Kvindesags-
kvinders gode Ven. Hvor ofte har hun ikke
gjort sig Umage for at give dem et Stød til
flammende Virksomhed i Stedet for taalmodig
Venten. Thi denne Egenskab havde ikke
Gina Krogs Sympathi. Hvor godt husker vi
ikke, da hun i sin Sejrsrus over den i Maj
1901 erholdte kommunale Valgret for Kvinder
kom ned til os for at tænde os til Virksom-
hed efter de norske Kvinders Exempel!
Hvilket Indtryk gjorde ikke hendes Ord paa
os dengang — i vor Fjernhed fra et saa-
dant Maal!

Og vi saa Norges Kvinder ile videre
fremad, ja, i Sommeren 1907 opnaa *politisk*
Stemmeret. Det var første Gang, at et helt Lands
Kvinder var blevne »valgbare«, thi baade de
amerikanske Kvindestemmeretsstater ligesom
de australske og Ny Zeelandske maa nøjes
med at *vælge Lovgiverne*; til *selv* at være
Lovgivere er de ikke naaet, og vi anseer og-
saa dette Anledningen til, at Skandinavien
med Norge i Spidsen saa ofte nævnes som
»The leaders«.

Frøken Krog, som boede hos mig under
Kongressen i Kjøbenhavn 1906, udbrød en-
gang til mig: »Jeg kan blive helt bange,
naar jeg ser de mægtige Kræfter, der bryder
sig sin Vej frem hos vore Kvinder!«

Elskværdigt sendte hun os et Lykønsk-
ningstelegram,* da danske Kvinder fik den
kommunale Valgret, understregende, at denne
slog *Rekorden i Norden* som: »Lige Ret for
Mand og Kvinde.«

De sterke Kræfter, den sejge Villie, som
er i de norske Kvinder, bryder bestandigt
Vejen for os her i Danmark. Vi har flere
af Førerne i Norge at beundre, men Gina
Krog kom *først* til os og vinkede os med,
da vor Forstaaelse af Kvindestemmeret endnu
laa i Svøbet.

Ære være de norske Kvinder, og Tak til
den udmærkede Fører, der kaldte paa os!

Johanne Münter.

De Forenede Stater.

I de Forenede Stater har vigtige Begi-
venheder fundet Sted dette Efteraar. Staten
Ny Yorks Kvinde-Stemmerets-Forbund holdt

*) »Tak for I slog Rekorden i Kommunen i
Norden!«